

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/13268.**

Benyújtás dátuma: **2020-10-14 10:27**

Parlex azonosító: **1O47ZQ9Q0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Z. Kárpát Dániel (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Varga Mihály, pénzügyminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **""Mi lesz azokkal a testkulturális szakemberekkel, akik a koronavírus hatására egyik napról a másikra veszítették vagy veszítik el munkájukat, és akik a sport eszközrendszerét és az egészségtudomány elméleti hátterét felhasználva, elkötelezetten járulnak hozzá a népegészségügyi mutatók javításához?""**

Tisztelt Miniszter Úr!

Egyre komolyabb megélhetési problémát jelent az edzők számára, hogy az iskolák korábban délutánonként nyitva álló kapui bezárultak előttük, az edzéseik iránt pedig a vírus okozta félelem miatt a korábban megszokott töredékére csökkent az érdeklődés. Többen közülük felhagytak a hivatásuk gyakorlásával, amelyhez pedig közérdek fűződne. A probléma azért is aggasztó, mert például a testnevelők számára a délutáni sportedzések levezénylése a megélhetésre nem elégséges jövedelmük kiegészítését szolgálta, ezáltal pusztán idő kérdése, s a siralmas népegészségügyi mutatók ellen a közoktatásban harcoló testnevelő szakos pedagógusok könnyen pályaelhagyók legyenek. Különös tekintettel arra, hogy ezek a szakemberek óriási szolgálatot tesznek a társadalomnak azzal, hogy a képességeket és készségeket fejlesztik, az esetlegesen előforduló mozgáshibákat javítják, sportolókat versenyzőket készítenek fel, tehetségeket gondoznak, táborokat szerveznek, továbbá az egészséges életmódra ösztönző szemléletmóddal, felkészültséggel és felelősségteljes magatartással táplálják a társadalom egészségre való igényét.

Határozottan hiszek a rendszeres – akár amatőr szintű – sporttevékenység személyiségformáló hatásában. Meggyőződésem szerint a honfitársaink fittségével, sportos feltöltődésével (rekreációjával) foglalkozó szakemberek megsegítése társadalmi érdek. Mi a kormányzat terve arra vonatkozóan, hogy a termekből és csarnokokból kizárt, egyéb helyeken a vírus okozta félelemérzet miatt töredékére csökkent vendégkörrel rendelkező szakemberek egzisztenciális válsághelyzet nélkül, minimális károkkal vészeljék át ezt az egész társadalmat próbatétel elé állító sorscsapást?

Vallom, hogy a járványügyi veszélyhelyzeti óvintézkedések betartása mindenek felett áll, ugyanakkor adódnának lehetőségek a tekintetben, hogy megtartsuk az említettek kiemelkedő szerepét is, most a kieső bérek pótlásával, a járvány után pedig edzői, fejlesztői tevékenységük kiemelt támogatásával.

Mi lesz tehát azokkal a testkulturális szakemberekkel, akik a koronavírus hatására egyik napról a másikra veszítették vagy veszítik el munkájukat, és akik a sport eszközrendszerét és az egészségtudomány elméleti háttérét felhasználva, elkötelezetten járulnak hozzá a népegészségügyi mutatók javításához?

Várom megtisztelő válaszát!